

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/41/2018
Identifikačné číslo spisu: 3818200753
Dátum vydania rozhodnutia: 05.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3818200753.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: E., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Stred, ulica 9. mája 1, Banská Bystrica, o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sa/7/2018-19 zo dňa 08.08.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu o d m i e t a ako neprípustnú.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 20Sa/7/2018-19 zo dňa 08.08.2018 zastavil konanie o podaní žalobcu označenom ako „Vec: žaloba - z dôvodu nečinnosti v súbehu s pochybnou legitimáciou (kompetenciou) s popretím plnení legálnej povinnosti od žalovaného orgánu verejnej správy (následky trvajú) čoho dôsledkom je aj poškodenie práv žalobcu“ s tým, že po právoplatnosti rozhodnutia bude vec postúpená Okresnej prokuratúre Nové Mesto nad Váhom. Žiadnemu z účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Krajský súd posudzoval predmetnú vec v intenciách § 2 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1 písm. a/ až c/, § 4, § 6 ods. 1, § 18 ods. 1 a 5, § 99 písm. b/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“), § 1 a § 10 ods. 1 a 15 Trestného poriadku, pričom dospel k záveru, že vec nepatrí do právomoci súdu.

3. Z podania žalovaného zo dňa 31.07.2018 podľa názoru krajského súdu vyplýva, že žalobca podal trestné oznámenie vedené pod č. ČVS:SKIS-427/OISS-V-2016, ktoré bolo odmietnuté podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, pričom žalobca následne podal obsahovo totožné oznámenia, ktoré boli vyhodnotené ako opakované podania a ďalej sa o nich nekonalo. O tejto skutočnosti bol žalobca

upovedomený. Krajský súd mal z vyjadrenia žalovaného za preukázané, že žalovaný nevystupoval vo vzťahu k žalobcovi v postavení orgánu verejnej správy, ale konal a rozhodoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, teda v postavení orgánu činného v trestnom konaní. Predpokladom postupu podľa S.s.p. je porušenie práv, právom chránených záujmov, a to rozhodnutím, opatrením alebo nečinnosťou orgánu verejnej správy, prípadne iným jeho zásahom, čo v danom prípade splnené nebolo. Prípadné pochybenia žalovaného ako orgánu činného v trestnom konaní v jeho procesnom postupe možno preskúmať iba podľa Trestného poriadku, nie v správnom súdnictve.

4. Ďalej krajský súd citoval § 198 ods. 2, § 210, § 230 ods. 1 a 2 Trestného poriadku konštatujúc, že v konaní bol zistený neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania, a to nedostatok právomoci súdu v zmysle § 6 ods. 1 S.s.p. spočívajúci v tom, že žalobca sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, ktoré vydal v procesnom postavení orgánu činného v trestnom konaní.

5. Záverom krajský súd dodal, že v súlade s § 18 ods. 1 S.s.p. bude vec po právoplatnom zastavení konania postúpená na rozhodnutie orgánu, do ktorého právomoci patrí, t. j. Okresnej prokuratúre Nové Mesto nad Váhom ako orgánu, ktorý je za zákonom stanovených podmienok oprávnený preskúmať postup žalovaného a v prípade potreby prijať zodpovedajúce opatrenia (§ 198 ods. 2, § 210, § 230 ods. 1, 2 Trestného poriadku).

II.

6. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca (ďalej aj len „sťažovateľ“), riadiac sa poučením krajského súdu uvedeným v napadnutom uznesení, kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol zrušenie uznesenia krajského súdu.

7. Konanie krajského súdu označil sťažovateľ za nepredvídateľné a opätovne poukázal na to, že sa domáhal preskúmania žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy a nie preskúmania rozhodnutia orgánu verejnej správy. Zároveň namietal, že krajský súd iba konštatoval všeobecne známe fakty a relevantne neodôvodnil, prečo žalovaný nie je orgánom verejnej správy a ktorý konkrétny neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania bráni krajskému súdu konať vo veci. Sťažovateľ taktiež nesúhlasil s tým, prečo má nečinnosť orgánu verejnej správy riešiť Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom.

III.

8. Krajský súd v záujme hospodárnosti konania nepostupoval podľa § 450 ods. 1 a 3 S.s.p. a nevyzval žalovaného na vyjadrenie sa ku kasačnej sťažnosti.

IV.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 S.s.p. a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobcu (sťažovateľa) je potrebné odmietnuť v zmysle § 439 ods. 2 písm. d/ S.s.p.

10. Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ S.s.p., na účely tohto zákona sa nečinnosťou orgánu verejnej správy stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie.

11. V prvom rade považoval kasačný súd za potrebné poukázať na § 55 ods. 3 S.s.p., v zmysle ktorého sa každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu. Podľa názoru kasačného súdu sa sťažovateľ svojím podaním označeným ako „Vec: žaloba - z dôvodu nečinnosti v súbehu s pochybnou legitimitáciou (kompetenciou) s popretím plnení legálnej povinnosti od žalovaného orgánu verejnej správy (následky trvajú) čoho dôsledkom je aj poškodenie práv žalobcu“ nedomáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ČVS:SKIS-427/OISS-V-2016 tak, ako uviedol krajský súd v napadnutom uznesení, ale

podal žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy tak, ako to opakovane uviedol sťažovateľ jednak v žalobe, a jednak v kasačnej sťažnosti. Na druhej strane, je potrebné prisvedčiť krajskému súdu, že vec nepatrí do právomoci súdov, nakoľko z vyjadrenia žalovaného zo dňa 31.07.2018 vyplýva, že sťažovateľ nesúhlasil s postupom orgánov činných v trestnom konaní vedenom pod č. ČVS:SKIS- 427/OISS-V-2016, a teda nemožno hovoriť o nečinnosti orgánu verejnej správy, nakoľko v prejednávanej veci má policajt vybavujúci v predsúdnom konaní podané trestné oznámenie postavenie orgánu činného v trestnom konaní. Z uvedeného dôvodu nie je žalovaný v prejednávanej veci pasívne legitimovaný.

12. Orgány činné v trestnom konaní sú v zmysle § 10 ods. 1 Trestného poriadku policajt a prokurátor, ktorých právomoc a pôsobnosť upravuje Trestný poriadok. Postavenie a pôsobnosť prokuratúry tiež upravuje zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších (ďalej aj len „zákon č. 153/2001 Z. z.“).

13. Ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. definuje prokuratúru ako samostatnú hierarchicky usporiadanú jednotnú sústavu štátnych orgánov na čele s generálnym prokurátorom, v ktorej pôsobia prokurátori vo vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti.

14. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z., prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

15. Prokurátor vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní podľa § 230 Trestného poriadku ako aj nad činnosťou jednotlivých policajných orgánov.

16. Z uvedeného vyplýva, že krajský súd dospel k správneému záveru, že prípadné pochybenia žalovaného v trestnom konaní vedenom pod č. ČVS:SKIS- 427/OISS-V-2016 nemožno s ohľadom na právomoc a pôsobnosť orgánov činných v trestnom konaní preskúmať v rámci správneho súdnictva, ale iba postupom ustanoveným v Trestnom poriadku.

17. Podľa § 18 ods. 1 S.s.p., ak správny súd zistí, že vec nepatrí do právomoci súdov, konanie zastaví; ak možno zistiť iný orgán, do ktorého právomoci vec patrí, správny súd mu vec po zastavení konania uznesením postúpi.

18. Podľa § 439 ods. 2 písm. d/ S.s.p., kasačná sťažnosť nie je prípustná proti uzneseniu o právomoci, príslušnosti, poriadkovej pokute podľa § 78, o odmene znalca, tlmočníka a prekladateľa.

19. Podľa § 459 písm. c/ S.s.p., kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná.

20. Z citovaného § 439 ods. 2 písm. d/ S.s.p. vyplýva, že kasačná sťažnosť nie je prípustná proti uzneseniu o právomoci. Je nesporné, že napadnuté uznesenie, ktorým krajský súd zastavil konanie podľa § 18 ods. 1 S.s.p. s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Okresnej prokuratúre Nové Mesto nad Váhom, do ktorej právomoci vec patrí, je rozhodnutím o právomoci. To znamená, že ide o jeden z taxatívne vymedzených prípadov, v ktorých zákonodarca vylúčil podanie kasačnej sťažnosti.

21. Kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná kasačná sťažnosť. Na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že sťažovateľ bol zo strany krajského súdu nesprávne poučený o možnosti podať kasačnú sťažnosť.

22. V súvislosti s nesprávnym poučením uvedeným v napadnutom uznesení krajského súdu je potrebné

vysloviť záver, že ani nesprávne poučenie krajského súdu o tom, že proti jeho rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, nemôže založiť jej prípustnosť.

23. Kasačný súd dodáva, že realizácia základného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je zabezpečená uplatnením inštitútu postúpenia veci príslušnej okresnej prokuratúre z dôvodu nedostatku právomoci krajského súdu poskytnúť sťažovateľovi ochranu jeho práv. Príslušná okresná prokuratúra je oprávnená preskúmať postup žalovaného a prípadne prijať potrebné opatrenia.

24. Z uvedených dôvodov kasačný s poukazom na § 439 ods. 2 písm. d/ S.s.p. odmietol kasačnú sťažnosť ako neprípustnú.

25. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 170 písmeno a/ S.s.p. s poukazom na § 467 ods. 1 S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, pretože kasačná sťažnosť bola odmietnutá.

26. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.